

dem ret daarligt — det synes Altsammen at være ganske ligegyldigt for det kgl. Theaters Administration, det gaar ganske paa samme Vis, hvorledes end de øvrige Theaters Forhold ere i Kjøbenhavn. Det er ingenlunde min Hensigt at komme ind paa, hvad Nar sagen dertil kan være, jeg har ganske vist min Mening, men jeg ser ikke nogen Grund til at komme ind derpaa ved denne Leilighed. Det er ikke det, det kommer mig an paa, og det, som jeg ønsker at vise, er blot det, at det ikke har Noget som helst med Privilegiet at gjøre. Der kan altsaa ikke være nogen Fare ved at tage Privilegiet fra det kgl. Theater paa Grund af dets økonomiske Stilling, da man dog ser, at der er et ret kraftigt Understud selv med dette Privilegium. Det synes altsaa ikke at kunne blive uhyderlig værre, selv om man saar flere Privattheatre eller anderledes indrettede Privattheatre, og jeg støtter mig med Hensyn hertil paa selve Theaterchefens Udtalelser, idet Theaterchefen har den Mening, som er afgjørende; at det er Privilegiet, der udelægger det kgl. Theater. Hvis man tager Holberg, som dog er den Største, og den som Striden nærmest staar om paa dette Punkt, saa spiller man Holberg for sjældent efter min og Manges Mening. Jeg kan f. Ex. anføre, at i enkelte Aar spillede man ikke Mere end 3 Stykker af Holberg og disse 3 Stykker spillede man kun 2 Gange hver, altsaa kun paa 6 Aftener i et helt Aar spillede man Holbergs Komedier, men i 1884 faldt, som bekendt, Holbergs Jubilæet, og i den Anledning indstuderede Theatret forskjellige Stykker af Holberg. I den Beretning, som findes i Ministerialtidende for 1885 skriver Theaterchefen — der var den Gang en Underbalance af 75,000 Kr.; senere er man nu kommen meget højere op, men den Gang var man forsynth over den store Underbalance — i 1885 skriver Theaterchefen: „Hovedgrunden til den betydelige Underbalance skriver sig fra de holbergste Jestsforestillinger. Den lange Tid, det meget Arbejde og den store Bekostning, der gik med til deres Scenestættelse og Indstudering, vare vel anvendte, forsaavidt Forestillingerne vare den berømte Forfatter værdige.“ — Theaterchefen viser sig selv, det er meget rimeligt. — „Men Resultatet for Theaterkassen var bedrøveligt. Thi Publikums stærkt opblussende Begeistring tabte sig saa hurtigt, at det kun var muligt, som det ses ovenfor, at give de ved Fester opførte Stykker et forholdsvist mindre Antal Gange, og tilmed med temmelig tarvelig Indtægt“. Altsaa, Grunden til, at Theatret ikke spillede Holberg, er, at Holberg ikke betaler sig; men

saa er det ret mærkeligt, at man holder paa Privilegiet af økonomiske Grunde, man maatte jo være glad ved at slippe af med det. Det er muligt, at Theaterchefen har ganske Ret, naar han kommer til det Resultat, at hvis man spiller Holberg, vil der blive mindre Indtægt, fordi det ikke gaar an at spille den klassiske Litteratur; men hvis Theaterchefen har Ret i det — hvad jeg tror, han har — vil det sige, at det kgl. Theaters Publikum ikke vil se Holberg. I saa Fald turde det dog være ganske urimeligt at forholde Privattheatrene Ret til det, thi det synes da at være naturligere netop at opgive saa Meget af Holberg som muligt. Det gjør man imidlertid ikke. Det er kun en ganske enkelt Gang, at man i nogen større Udstrækning har givet Privattheatrene Holberg at spille, nemlig ved Holbergjubilæet, men den Gang begrændsede man sig til at give dem Lov til at spille en holbergsk Komædie 3 Gange og ikke mere, og det kan altsaa ikke betragtes som nogen Prøve paa om Privattheatrenes Publikum ønsker at se Holberg eller ei. Derimod kan der siges at foreligge en Prøve derpaa i Fjor, idet Folketheatret fik Lov til at spille „Seppe paa Bjerget“ mere end en halv Snees Gange. Det viste sig da, at dette Stykke trak fuldt Hus i Folketheatret, der viste sig altsaa i Folketheatret en frisk Modtagelighed for Holberg, som det kgl. Theaters Publikum ikke har. De Stykker, som det kgl. Theaters Publikum finder simple og kjedelige og ikke gider se, findes der altsaa et Publikum for her i Kjøbenhavn. Der er altsaa Folk, som ønske at se og blive kjendte med Holbergs Komædier. Naar dette saaledes viste sig at være Tilfældet, saa synes det dog i høi Grad at tale for, at man kom til i større Udstrækning end nogen sinde at give Holbergs Komædier fri. Men der stete i den Henseende Intet. Selv om der var Tale om, at der herved vilde forvoldes det kgl. Theater en Indtægtsforringelse, saa synes dog det, at forholde dem, der ville se Holberg, denne Ret og Rydelse af Hensyn til dem, der ikke ville se ham, at være den ombendte Verden. Holbergs „Seppe paa Bjerget“ spilles ikke paa det kgl. Theater nu, efter Sigende af den Grund, at man ingen Skuespiller har til at spille Hovedrollen, eller rettere sagt, at den meget betydelige Skuespiller, der ellers spiller Hovedrollerne hos Holberg, endnu ikke ønsker at spille denne Rolle. Nu viste det sig imidlertid mærkeligt nok, at i dette Privattheater var der ikke mindre end to Skuespillere, der ønskede at spille og med Held spillede denne vanskelige Rolle. Hvis nu den anden Grund til at opretholde Privilegiet skulde være den,